

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 234.

Tredie Session.

69de Møde.

Løveftagen den 31te Januar.

(Forts.)

Nothe (forts.): Men, siger man, der kan indtræde Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal af særlig Betydning, som det kan anses for vigtigt at bringe under Rigsdagens Afgjørelse, saa hurtigt som muligt efterat de have fundet Sted for at Rigsdagen kan tage Bestemmelse under de samme Indtryk, hvorunder Regjeringen har taget sin Beslutning. Dette, vil jeg indrømme, kan til en vis Grad finde Sted, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at man i saadanne Tilfælde, hvor man af den Grund vil fremstykke Afgjørelsen, let vil komme i den største Forlegenhed. Jeg skal tillade mig at ophvise dette ved et Exempel, hentet fra de sidste Dages Forhandlinger. Der var i Finantsloven paa Marineministeriets Budget Spørgsmaal om Bevilling af en Sum til Anskaffelse af Materiel; Folkethinget besluttede, at nedjatte denne Sum med 137,000 Rbd., og, saaledes som Sagen blev stillet, var der Spørgsmaal, om der i næste Aar skulde bygges Halvdelen af en Dampcorvet eller ikke. Jeg vil nu sætte, at man paa en senere Rigsdag fandt, at dette Foretagende alligevel var udført, og altsaa disse 137,000 Rbd. udgivne foruden hvad der allerede var bevilget, saa vilde der blive forelagt Udkaft til en Tillægsbevilling, hvorved forlangtes Thingets Approbation paa, at disse 137,000 Rbd. vare udgivne, og hvori man udviklede de Omstændigheder, som havde nødvendiggjort Bygningen af denne Dampcorvet. Jeg antager, at man fandt disse Omstændigheder retfærdiggjørende og derfor billigede, at man havde bygget denne Dampcorvet. Men derved stod man, efter min Anskuelse, endnu ingenlunde paa det Stand-

punkt, at man med fuldkommen Grundighed kunde bevilge disse 137,000 Rbd.; thi der blev endnu det Spørgsmaal tilbage, som skulde afgjøres, om det ikke havde været muligt, naar der virkelig var paatrængende Nødvendighed for at bygge denne Dampcorvet, at indskrænke de øvrige Arbejder, hvortil der i Finantsloven var bevilget 475,000 Rbd., og derved at indvinde det Beløb, som udtrævedes til at bygge Dampcorveiten. Først naar disse to Spørgsmaal om Nødvendigheden af en Dampcorvet og Muligheden af at indskrænke de øvrige Arbejder, vare afgjorte, kunde man bedømme, hvorvidt det var tilstrækkelig retfærdiggjort, at Finantslovens Sum var overfærdet med dette Beløb. Men dette sidste Spørgsmaal om, hvorvidt de øvrige Udgifter kunde være indskrænkede, troer jeg ialtsald, at man maa indrømme ikke kunde afgjøres, forinden Statsrevisionen er foretagen, og altsaa kunde man heller ikke afgjøre Hovedspørgsmaalet. Disse Bømskeligheder troer jeg ville frembyde sig næsten ved enhver Sag af denne Natur. Skulde man imidlertid i dette Tilfælde ansee det for ønskeligt, at Spørgsmaalet om Nødvendigheden af en Dampcorvets Bygning saa hurtigt som muligt bragtes for, kunde det skee paa den Maade, at der ganske i Almindelighed blev stillet det Spørgsmaal, om Rigsdagen ansaae de Omstændigheder, som Regjeringen kunde oplyse, for tilstrækkelige til at retfærdiggjøre, at dette Arbejde var udført, men uden at man bevilgede nogen Sum dertil, hvilket Støtte, som sagt, maatte reserveres til et senere Stadium. Jeg troer heller ikke, at Udvalget med fuldkommen Consequens vil kunne gennemføre de Principer, det har opstillet for Afgjørelsen af de omhandlede Spørgsmaal. Det foreslaaer saaledes i § 1, som Ordføreren udviklede, at der nu ikke skal bevilges en Sum af omtrent